

Amics de la Sardana de l'Agrupació Excursionista Talaia

Nadal 1971

CIRCULAR EXTRAORDINARIA

MIRIM

Articles de pell i skay
Bosses - Cinturons
Carteres - Bitlleters
Maletes - Estoigs
Guants - Moneders
Articles de regal

Gral. Mola, 11

FLORISTERIA

El Campanar

P. Bernet

OBSEQUIS FLORALS
Garantia del bon gust

Pl. Rectoria, 4 - Tel. 8931466

Casa Solé

« La casa de vostè »

CONFECCIONS ESCOLLIDES

Ultims models
La millor confecció
El millor preu
El prestigi de sempre

**Si vol vestir bé
Vesteixi's a Casa Solé**

Perfumeria

NIZA

Els ofereix els millors
assortits en perfumeria
i cosmètica
nacional i estrangera

Objectes de regal - Bisuteria

Concessionaris de:
BARBARA WARD

Pl. 18 Julio, 2 - Tel. 893 10 43

Amics de la Sardana

de l'Agrupació Excursionista Talaia

DESEMBRE DE 1971

Salutació

Amb aquest número extraordinari, amb el qual volem fer-vos arribar el caliu de pàtria, en desitjar-vos a tots un

BON NADAL I FELIÇ ANY NOU,

és el nostre desier que el naixement renovat de Jesús sigui per a tots un empenyiment a la fidelitat als valors comunitaris, catalans i universals, que entre tots hem de fer créixer, si volem que veritablement la vida sigui bella i vàlida, i que l'any que anem a començar ens porti progrés i benestar, dintre la mesura humana, aptes per a l'envigoriment de la millor consciència ciutadana.

HISTORIA D'UN FISCORN PRIMER

Nosaltres, els catalans, tenim el privilegi de disposar d'un conjunt instrumental propi, anomenat cobla, que s'encarrega de traduir i donar forma i vida a la nostra manifestació musical i coreogràfica més preuada: la sardana.

Un dels homes que més han contribuït a l'enaltiment, dignificació i popularitat de la cobla és, sens dubte, l'instrumentista primer, el músic que executa les parts obligades. Penseu que es podria escriure un tractat força voluminós, on figuressin els gran «divos» de la cobla i també els músics que s'han sacrificat en benefici de la sardana.

He conegut molts instrumentistes primers, però si hagués d'escollir el prototipus del professor de cobla, escrupulós, íntegre i, al mateix temps obert, espontani, cordial amb tothom, fent honor a la magnífica tradició de l'hospitalitat empordanesa, hauria d'anomenar, ben segur, el meu amic —i penso que amic de tots els sardanistes—, el mestre Enric Vilà.

Vilà és un músic de raça i de bon tremp, de figura més aviat plena i rostre rodanxó i afable. Es tracta d'un home assenyat, pulcre, intelli-

gent i comunicatiu. Fill d'un músic de cobla, sabater d'ofici, veié la primera claror a la vila de Calonge. El seu pare tocava el cornet i a la cobla local, i la seva mare, filla d'un pescador de Tamariu, sabia cantar amb un bon gust molt personal les popularíssimes i llavors gens adotzenades havaneres.

Iniciat pel seu progenitor en els primers rudiments musicals, va estudiar posteriorment a Palamós amb el mestre Josep Casanovas, «Peixero», que havia estat fundador de la cobla «La Principal» de La Bisbal (1888).

A cap edat —tretze anys— ja tocava el fiscorn al costat del seu pare a la cobla «La Principal de Calonge». Recordo un treball publicat per Enric Vilà anys enrera, on tot comentant la seva relació amical amb el mestre Vicenç Bou, ens assabenta d'una de les seves primeres actuacions, el 8 de setembre de l'any 1925, en un aplec celebrat a l'ermita de Santa Maria dels Masos, situada entre Torroella de Montgrí i el barri mariner de l'Estartit. Vilà porta a terme una interessantíssima tasca de divulgació sardanista en forma de

Can VALL

Coberts d'acer de llei
Bateries de cuina

* * *

Sant Pau, 15

Tel. 893 09 44

Teixits

PUJOL

Sant Joan, 21
Gral. Mola, 15

Tel. 893 06 37

treballs periodístics que són fidel reflex de la seva personalitat: amens, senzills i desimbolts. Anys enrera donà a conèixer alguns d'aquests articles en el butlletí de l'aplec de Cal·lella i en l'actualitat ho fa a la prestigiosa revista «Proa» de Palamós.

Vilà ha estat un fiscorn de sòlida formació, músic molt conscient i responsable. La seva sonoritat era sempre robusta i plena, però al mateix temps pastosa i dolça, rica en tota mena de matisos. Donada la fermesa de la seva figura i el seu gest més aviat serè i plàcid, en interpretar una sardana, per complicada que fos, produïa sempre sensació de seguretat, equilibri i ponderació.

Després d'una estada a Blanes i un cop finalitzada la guerra civil, Enric Vilà hauria d'anar a raure a Torroella de Montgrí, on juntament amb un grup de músics de cobla, joves i inquilts, creava (1942) una nova formació que aviat hauria d'ésser molt popular: la cobla-orquestra «Caravana». Al costat del mestre Vilà apareixen en el procés fundacional els mestres Francesc Casanovas, Martirià Font, Ricard Viladesau, Joaquim Juanmiguel, Alfons Oya, Lluís Grau, etc. El primer director de la cobla fou el mestre Oya, qui abandonà la direcció per deixar-la en mans de Viladesau. En els temps de Viladesau la cobla assolí també grans èxits en el terreny de la música lleugera, als quals contribuï decidivament Enric Vilà, tocant el trombó de vares en la formació de jazz. Eren els temps de les inefables melodies creades pel mateix Viladesau (anys 40 i tants): «El mar y tú», «Mirando al mar», etc., les quals interpretaren moltíssim i fins i tot gravaren en disc amb el cantant Jorge Sepúlveda. En data recent, el «film» de Manuel Summers «Del rosa al amarillo» tornava a posar d'actualitat el tema «Mirando al mar», pel qual s'interessen avui tots els nostres joves addictes al gènere «camp».

Enric Vilà abandonà la cobla «Caravana» per a incorporar-se a «Els Montgrins». Hi feia de primer fiscorn. Al costat seu apareixia gent d'elevat pes específic: el flabiolaire Lluís Buscarons, de Castelló d'Empúries, nét del famós «avi Rau», també flabiolaire; els tibles Martirià Font (llavors director de la cobla) i el seu germà Eduard; els tenores Agustí Montguilod i Pere Cortada; el contrabaix Pere Coma, etc. En el bloc del metall sobresortien la ferma personalitat interpretativa d'Enric Vilà, sempre segur, afinat i valent, i el trombó Pere Fontàs, actual director artístic de la cobla «La Selvatana».

En aquell període «Els Montgrins» programaven molt sovint algunes sardanes de Joaquim Serra, del seu director Martirià Font, de Pere Fontàs, del vell Serra («Perelada», sobretot), de Roca Delpech («Gavina», «Pinzellada»), de Manuel Saderra i Puigferrer («Fausta»), etc. El flabiolaire Buscarons es lluia davant els auditors executant «Cançó de l'ocellet» (del mestre Pere Rigau, «Barretó», fundador de la cobla «Els Montgrins») o bé les seves pròpies composicions «Ocellets enjogassats», «L'avi Rau», etc. El tenora Montguilod ens deixa bocabadats amb la seva versió d'«Adéu, Genís», de Ramon Vilà. Enric Vilà, per la seva banda, tocava algunes sardanes obligades de fiscorn, per exemple la seva pròpia composició «El padrí de Barcelona», juntament amb moltes altres per a tenora i fiscorn («Benvinguda», d'ell mateix, «Dansa eterna», de Frederic Sirés); per a trompeta i fiscorn «Núria d'Avinyó», de Martirià Font, etc., de la mateixa manera que quan formava part de la cobla «Caravana» havia donat a conèixer la sardana, obligada de fiscorn, «El foc de Calonge», original de l'eminent solista de tenora i compositor (avui instrumentista de viola de la «Orquestra Ciutat de Bar-

celonça», viladesau, fill de Calonge.

Es clar que les sardanes que Vilà i els seus companys interpretaven més complaguts, eren les degudes a la inspiració de Vicenç Bou, antic director artístic de la cobla «Els Montgrins» i bon amic del mestre Vilà en els darrers anys de la seva agitada existència. Encara em sembla veure en Vilà donant vida als primers compassos de la sardana de Bou «Continuïta», la qual juntament amb «Angelina», «L'anell de prometatge», «Cants de Maig» i altres era peça habitual en el seu repertori.

Sota el mestratge de Martirià Font la cobla arribà a un grau de maduresa que la situava, en aquells moments, al nivell de les millors agrupacions del País. I una pedra bàsica en aquella homogeneïtat estructural era, precisament, Vilà. Com si intuïsin el relleu i la transcendència ulterior de la seva tasca, els músics de Torroella tingueren l'encert d'editar dos discos grans, gravats a Madrid, als estudis de la «RCA», els quals estaven formats per sardanes del seu repertori habitual. Inclouen el diem-ne testament musical de Vilà, qui poc temps després (temporada 1963-64) abandonava la cobla, allunyant-se dels aplecs i festes majors, als quals s'havia lliurat amb totes les seves forces.

Poc temps abans del seu comiat vaig tenir ocasió d'escollarlo en un memorable concert de música per a cobla celebrat al Palau de la Música Catalana, el 3 de desembre de 1961. En aquella avinentesa «Els Montgrins» interpretaren un recull antològic de les millors sardanes: «La nau que fa via», de Ramon Serrat; «El cant dels ocells», de Juli Garreta; «Sant Martí del Canigó», de Pau Casals i la glossa «Present de bodes», del vell Serra. Conjuntament amb la cobla «Costa Brava» de Palafrugell, ens oferiren les sardanes «Aires nous», de Blanch Reynalt i «A Joaquim Serra», de Josep Grivé. Finalment, tres cobles executà «Festa a

Queralta», d'Agustí Borgunyó i la glossa «El timbaler del Bruch», del malaguanyat compositor guixolenc Vilà i Gandoi. Recordo la figura del mestre Vilà engrapant el seu fiscorn daurat i encarant-lo vers les cavaledes de les walquíries wagnerianes que coronen la boca superior de l'escenari del Palau. I jo sentia el seu so dens, atapeït, acuradíssim, tocat pel do suprem del sentiment...

Un altre esdeveniment memorable correspon a l'aplec de Calella de 1963, amb motiu del comiat d'Enric Vilà, quan en l'audició del mati fou executada per les cobles «Amogà», «Caravana», «La Principal» de Girona, «La Principal» de La Bisbal i «Els Montgrins» la seva sardana «Benvinguda».

La seva vinculació al món de la música no s'ha interromput pas, car Vilà forma part d'un petit grup instrumental que els estius actua en algun indret de la nostra Costa Brava. Per altra part, Enric Vilà tampoc no ha abandonat la seva tasca de compositor, on ha assolit èxits ben remarcables amb les seves sardanes «Benvinguda», «El padri de Barcelona», «Araceli», «Fills carinyosos», «La noia és gran» i alguna altra.

Ara m'ha semblat escaient d'endllestir aquest treball dedicat a estudiar la personalitat del mestre Vilà. Trobo justificat fer-ho, donada la seva especial significació dins el panorama sardanista. Potser m'ha cegat l'afecte que sento per l'amic, però estic segur que tots els sardanistes de cor que tinguin la gentilesa de llegir-me, comprendran que faig honor a la figura d'un fidel servent de la suprema causa de la sardana, improvisat joglar per tots els camins i contrades de la terra catalana, no pas ferit pel tret de la bohèmia pintoresca (que tan bé ens ha descrit Carles Fages de Climent), sinó amarat sempre d'afecte i poesia, sota la calma augusta del clàssic Empordà.

E. MOLERO I PUJOS

Lliçó magistral de la Sardana

(III)

Voldriem que les paraules que anem publicant de l'escriptor Esteve Fàbregas fossin motiu de meditació i de revisió, si convé, per part dels sardanistes que ens llegeixen.

UN PROGRAMA DE VIDA

Què en treiem d'anar repetint que a la sardana hi cap tothom, a qualsevol moment, en un pla d'igualtat i d'harmonia, sense menysprear ningú, si la mà que els obrim germanívola a la plaça, tot dansant, els la tanquessin pasiva o indiferent quan emmudeix la cobla? Quina collita aconseguiríem si tot dient que la sardana és seny, ens deixéssim endur per la rauxa; si tot propagant que la sardana és bellesa i unitat, caiguéssim en el desgavell i en la disgregació? Quin ressò obtindríem en la consciència universal que volem commoure, si allò que hem estructurat a còpia de segles i oferim al món com un model de perfeccions morals i ciutadanes, ho desfèssim amb el nostre mal exemple individual i col·lectiu?

Aquesta voluntat aferrissada dels sardanistes de vitalitzar i difondre les essències de la nostra dansa, no hauria de ser obra únicament dels sardanistes; mereix l'encoratjament i la col·laboració de tots els catalans i de tots els homes de bé, catalans o no, que participen de la mateixa idea; i fariem bé d'estendre aquesta voluntat, a més de la sardana, a les manifestacions de l'esperit que l'ha creada: aquesta cosa important que és la catalanitat. Cal identificar tota acció que es proposi la projecció de la cultura catalana fora del nostre àmbit territorial. Tanmateix, així com en aquest moderat racó de la

Mediterrània, la gent del Nord troba la tebior i la gent del Sud troba la fresca, potser l'equilibri i la temperança del nostre poble poden contribuir en el món a esponjar una mica els esperits eixuts, i a fer un poc més consistents els massa inclinats a la delinqüència.

Tinguem consciència plena de la magnitud dels nostres delits i dels escassos mitjans que tenim a mà per a realitzar-los. Davant la bona voluntat de l'ideari sardanista, s'alça ingent el món de la guerra encesa i de la guerra freda; el món convuls de la descolonització, la discriminació racial, l'Església del Silenci, els camps de treball i els homicidis en massa. Està en crisi la família, l'Església i la Universitat. Es protesta sovint de tot allò, precisament, que la sardana significa. L'ateïsmes, la amoralitat i el materialisme imperants, malden per convertir l'home en un autòmat que no sap on va ni d'on ve.

De Déu ens baixi el remei als sardanistes del Manifest i a les Nacions Unides dels Drets Humans! Ja cal que tinguem l'esperit de Sant Jordi davant la Fera!

Calçats Ribé

Senyora, infant i cavaller

Preus sense competència

Plaça de les Neus, 4 - T. 893 09 32

RELLEVAMENT

L'amic Joan Ferré, secretari d'Amics de la Sardana durant força temps, dinàmic, amatent a tot per al millor servei dels sardanistes, ens ha deixat l'octubre passat per haver-se incorporat a files. Nosaltres el recordarem durant l'absència i l'esperem, car ell ja sap que de feina no en manca. Ell —n'estem convençuts— des del cor del desert africà, aprendrà a estimar totes les coses i els homes que trobarà al llarg del servei militar, encara que siguin d'altres llengües i costums, per la senzilla raó que els catalans que estimem entranyablement la nostra terra, som els homes més aptes per donar cabuda dintre el nostre cor a l'amor a tot el que trobem al nostre pas. Amic Ferré: Bona sort!

Per suplir-lo, s'ha fet càrrec de la Secretaria l'amic Salvador Butí, capdancer de la colla «Dansaires vilanovins», culte, jovial i volenterós, de qui esperem igualment bona feina, que la té ben demostrada.

LA SARDANA A L'ESCOLA

L'Obra del Ballet Popular continua la campanya que ha estat iniciada aquest any. És importantíssima, car d'ella depèn que milers i milers d'infants s'obrin, des de ben menuts, en la valoració i estimació dels valors que la sardana porta en sí. Actualment ha estat tramesa una carta a totes les escoles primàries de Catalunya en la qual es demana als mestres que s'interessin per l'ensenyament de la dansa als seus infants, adjuntant-los, a més, un programa de la passada Caravana on hi ha manifestacions categòriques dels responsables del magisteri gironí, on ja des de tot el curs passat és efectiu l'ensenyament de la sardana, en els centres escolars, i també un mètode per ballar, comptar i repartir. Ens agradaria que a Vilanova hi hagués algun mestre o mestressa que s'entu-

NOTI

siasmés per fer-ho efectiu. Nosaltres, els AMICS DE LA SARDANA, estem a la disposició de tots ells.

AGRAIMENT

Adrecem també el nostre agraïment i bons desigs de cara al Nadal, a les cases comercials que en aquest número i durant l'any ens ajuden en la nostra tasca, tot demanant als amics sardanistes que les tinguin presents en el moment de llurs compres.

CIUTAT-PUBILLA 1972

Ha recaigut en la població de Bellpuig d'Urgell el nomenament de Ciutat Pubilla de la Sardana per a l'any proper. La Caravana de la Flama de la Sardana anirà, per tant, des de Lloret de Mar fins a Bellpuig, i serà els dies 20, 21, 22 i 23 d'abril, coincidint, doncs, la proclamació del pubillatge amb la festivitat de Sant Jordi.

Estem contents d'aquesta designació perquè la vila de Bellpuig farà un gran paper. Entre tants i tants pobles com les Caravanes porten recorreguts per les diverses comarques, Bellpuig, que la Caravana visita fa un parell d'anys, està en un primer lloc, per l'acolliment entusiasta, tot el poble al carrer, al costat de les autoritats. Sempre recordarem aquell parlament abrindat de l'Alcalde. Era l'Alcalde que vibrava amb tot el poble en els ideals de catalanitat. **Des d'ara preparem-nos per l'autocar que farem des de Vilanova.**

Es un gran encert, a més, la proclamació de Bellpuig, i un premi, perquè les terres lleidetanes tenen una història antiquíssima en les pa-

C I A R I

gines de la vida catalana, però la tenen també brillant aquests darrers anys en defensa del seu dret a ésser catalanes i en l'amor propi a ensenyar als seus fills tots els valors que dona la terra. A Lleida són catalans i en volen ésser. A ells animem, doncs, convençuts que ens donaran lliçons d'estimació a la nostra Catalunya.

PREMIS PER A LA DIADA DE LA SARDANA

Els premis instituïts per a l'any vinent, per aquesta Diada, que serà celebrada el 30 d'abril, són: Premi Enric Morera, per a la sardana que posseeixi més tècnica; premi Vicenç Bou, a la de més acusada característica popular. Tres premis per a música en disc per a cobla. Premi Coll i Ligora, a la millor composició simfònica catalana. Premis als estudis històric, literari o musical, apareguts durant aquest any. Premi als millors guions radiofònics (sis guions) emesos des de les antenes. El premi és doblat, car és atorgat a l'Emissora i a l'autor.

VINT-I-CINQUE ANIVERSARI

El primer vint-i-cinquè aniversari el celebren els bons amics i lluitadors de l'Agrupació Folklòrica de Vilafranca, puix que fa vint-i-cinc anys que fou fundada la seva Agrupació. Per a això han organitzat un cicle de conferències molt interessants a la Sala Ramon Cuyàs del Casal «La Principal».

La primera, el 25 de novembre, a càrrec del periodista Josep M.ª Ca-

dena, sobre «Periodisme Català, d'ara i d'abans».

La segona, el 2 de desembre, a càrrec de l'escriptor Manuel Cruells, sobre la personalitat i les realitzacions de Prat de la Riba, l'home que feu possible l'administració modelica de la Mancomunitat.

La tercera, el 9, desenrotllada pel publicista Martí Torrent, en la qual explicarà els orígens de la nostra llengua, l'ària que té, la seva decadència, situació actual i perspectives futures.

I la quarta, el dia 16, sobre la importància dels noms de lloc, dissertada per l'historiador i geògraf Josep Iglésias.

No cal dir com els felicitem vivament per l'activitat que demostren. És una manera digna de commemorar els vint-i-cinc anys que porten funcionant, quan uns altres joves posaren l'arada de l'entusiasme en funcionament per conservar i fer créixer els valors del poble. Ells, ara, continuant-ho i rememorant-ho, presten un autèntic servei a la comunitat, donant a conèixer tot allò que és necessari que sigui conegut per la gent conscient si de debó vol ésser constructora del demà.

Us comuniquem que davant el cost actual de les audicions, **ens veiem precisats** a augmentar, a partir del mes vinent, la cuota mensual en cinc pessetes.

Esperem que tothom ho sabrà comprendre i ens continuarà ajudant per fer possible la difusió de la sardana entre els nostres joves i infants.

US DEMANEM també que feu participar a amics vostres, nois i noies, del vostre entusiasme per la sardana, i s'inscriguin a la nostra Entitat. Sense el llevat de la gent que va pujant seríem morts. **CADA SOCI, UN NOU SOCI!**

Calçats

Olià

Cavaller, senyora, infant

Calçat d'esport

Aigua, 54 Tel. 8930935

Tintoreries

Levy

**Vestits rentats i planxats
a 75 pts.**

Alcàzar de Toledo, 6

Tel. 893 06 06

**Reparacions i bobinatges
de tota mena de Motors
Elèctrics**

**TALLERS
SOLER**

Unió, 98-100

Tel. 8930842

***Galeries
Rambles***

M. Angrill i Puig

MOBLES I DECORACIÓ

Rambla, 5

Tel. 8930399

Els núvols de Nadal

Els núvols de Nadal no sé què tenen
que són manyacs: no posen
gens de malícia al cel:
pel blau puríssim dolçament s'estenen,
a la llum de la posta suaus s'encenen
i de nit deixen veure algun estel.

Es una de les coses més alegres
veure entre núvols els estels brillar.
Tenebres de Nadal, no sou tenebres;
més hi veig en vosaltres
que no en el dia clar.

Ai, nit que vas passant silenciosa;
ai, núvols blancs que pels estels passeu;
ai, llum, que no ets enlloc misteriosa;
ai, portal de Betlem, que ets tot arreu!

Quan em vulgueu donar més alegria
parleu-me dels Nadals ennuvolats,
i em veureu com infant que somnia,
queriu a allò que veu
amb els ulls aclucats.

Joan MARAGALL

El dia 20 d'aquest mes fa seixanta anys que va morir Joan Maragall, el poeta i profeta de Catalunya. Que les seves grans lliçons ens ajudin a tots a treballar amb esperança.

COM PARLEM!

(I)

Com sigui que, per la manca d'instruments de què disposa el nostre poble per a la seva promoció, cada vegada es fa més natural escoltar barbarismes, que són barbaritats, que és la mostra d'un poble que va baixant vers un estadi primitiu, de salvatgeria amb aparença de delicadesa, hem cregut que seria bona cosa d'anar insertant en el butlletí una selecció de mots tal com és molt usat de sentir-los i tal com s'han de dir. Recordem que un dels punts que la UNESCO senyala com a fonamentals per a no ésser una persona inclosa dintre l'exèrcit mundial de l'analfabetisme és emprar amb dignitat la pròpia llengua, d'escrit i de paraula.

Avui posem alguns dels mots mal emprats, pertanyents a la lletra «a».

Procurem entre tots de posar-hi remei, començant per nosaltres mateixos i dintre del nostre ambient familiar i de relacions. Serà una bona obra, òptima.

Audició del mes de Desembre

Tindrà lloc el diumenge dia
19, a les 12'30 del migdia, a la
Plaça de l'Ajuntament, a cà-
rrec de la Cobla SITGETANA.

Incorrecte:

abogat
acallar
aconteixement
adios
agarradero
agrarar
ahorro
ahorrar
aiga
aixins
aixòs
ajeno
a la cuenta
alborot
alcansar
aleman
Alemania
alfombra
algo
al menos
alrededor
al tanto
al trobar
àngul
antes
anyejo
anyadir
apeadero
arrastrar
arriesgar
arrimadero
assanya
assentat
asseo
assiento
assombrat
assunto
assustar
atún

Correcte:

advocat
fer callar
esdeveniment
adéu
agafador
agreujar
estalvi
estalviar
aigua
així
això
aliè, dels altres
pel que es veu
entrenou
obtenir, aconseguir
alemany
Alemanya
catifa
alguna cosa
almenys
al voltant
alerta
en trobar
angle
abans
anyenc
afegir
baixador
arrossegat
arriescar
arrambador
gesta
assegut
neteja
seient
sorprès
assumepte
espantar
tonyina

XAVIER GARCIA

El cant de la Sibil·la

Aquest cant és tingut pel drama més antic de Catalunya, un monument del nostre costumisme religiós, puix que a començaments del segle X ja és representat a Ripoll. Després s'escampà arreu de la nostra terra. Fins a finals del XVI se sap que era encara executat a les catedrals catalanes. A Alguer, la ciutat de Sardenya que parla en català, encara el canten actualment. On s'ha mantingut més pregonament és a l'illa de Mallorca en la nit de Nadal, quan la canten a tots els temples i a la Séu. Abans de començar la missa del gall, un allot, representatiu de la sibilla, la dona que en la antiguitat era tinguda per profetessa, vestit amb un cridaner hàbit femení, sostenia amb les dues mans una gran espasa lluenta, es posa a cantar, ben emocionat, tothom atent, aquesta arcaica cançó. Heus ací uns fragments:

Lo jorn del Judici
parrà qui haurà fet servici.

Jesucrist, Rei universal,
home i ver Déu eternal,
del cel vindrà per a jutjar
i a cada u lo just darà.

Lo seu regnat serà molt breu;
en aquell temps sots poder seu
moriran màrtirs tots a un lloc
aquells dos sants, Elies i Enoc.

Lo sol perdrà la claredat
mostrant-se fosc i entelat,
la lluna no darà claror
i tot el món serà tristor.

Oh, humil Verge! Vós qui heu parit
Jesús Infant aquesta nit,
a vòstron Fill vullau pregar
que de l'infern vulla'ns lliurar!

La relització d'aquesta circular ha estat possible gràcies a la col·laboració de Francesc Pérez, Xavier Garcia, Eugeni Molero i Xavier Capdet.

President: Manuel Prats
Secretari: Salvador Butí

Portada: dibuix d'Amadeu Satorra.

SASTRERIA

Gonell

UN NOM
UNA GARANTIA

CONFECCIÓ RÀPIDA I ACURADA

Rambla, 100

Tel. 893 05 32

MOBLES MONTAGUT

Els invita a visitar l'ampliació
del seu local de la

Rambla, 4, i carrer Vapor, 3

Teixits Riera

Teixits per vestir
i decorar
la vostra llar

Rambla, 20 - Tel. 893 02 15

NOVETATS
INFANTILS

TINA

Rambla, 60-62
Tel. 893 12 19

CAMISERIA

CALSERRA

Gral. Mola, 28
Tel. 893 27 92

**Servei de Radio i TV
Electrodomèstics**

**German s
Samarra**

Aigua, 98 - Tel. 893 15 46

Joieria - Relotgeria

SUIZA

Plaça 18 de Julio, 1

Telèf. 893 00 89

BYRME

Aigua, 4 - Tel. 893 0011

**Bobinatge i reparació
de motors elèctrics**

Reparacions d'aparells electrodomèstics amb recambis
d'origen de les més conegudes marques.

BERRENS - TAURUS - TURMIX - DESIRÉE - JATA
SOLAC, S. y P, etc.

Servei oficial de

Braun - Tornado - Hispano Suiza - Moulinex